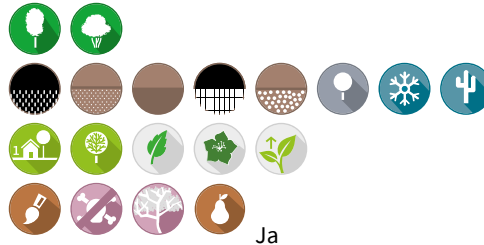

Maclura pomifera

Ja

Hoogte	10 - 15 (20) m
Breedte	9-12m
Kroon	breed spreidend tot rond, dichte kroon, grillig groeiend
Schors en takken	bast oranjebruin tot grijsbruin, twijgen olijfgroen en gedoornd
Blad	eivormig tot ovaal, donkergroen, 4 - 15 cm
Herfstkleur	geel
Bloemen	onopvallend, groen, tweehuizig, juni
Vruchten	geelgroene tot oranjegele wrattige vrucht, ø 8 - 14 cm
Stekels/doorns	Ja
Giftigheid	gewoonlijk niet giftig voor mensen, (grote) huisdieren en vee
Grondsoort	vruchtbaar, kalkhoudend
Bodemvochtigheid	kan op droge grond
Verharding	verdraagt geen verharding
Winterhardheid	6b (-20,5 tot -17,8 °C)
Windbestendigheid	matig
Overige bestendigheden	bestand tegen vorst (WH 1 t/m 6)
Vorm	hoogstam boom, meerstammige boom
Oorsprong	zuid(westen) van de USA

Maclura is een monotypisch geslacht, wat wil zeggen dat er slechts één soort van is, en groeit van nature in het zuiden van Noord-Amerika. Hij is genoemd naar de Osage-indianen vanwege het feit dat deze het hout van Maclura gebruikten voor onder andere bogen en bijlen. De kroon is breed en min of meer afgeplat. De takken zijn scherp gedoornd, hierdoor in Noord-Amerika vaak als haagplant gebruikt. De bladvorm is variabel, de top is echter altijd lang toegespitst, de herfstverkleuring is geel. Het is een tweehuizige boom; er zijn vrouwelijke en mannelijke exemplaren. De onopvallende bloei wordt gevolgd door, ietwat op sinaasappels gelijkende, aromatische vruchten. De wrattige vruchthuid is aanvankelijk groengeel maar kleurt later oranjegeel. Matig winterhard.